

FÖRORD

I OKTOBER 2007 hade jag förmånen att få inviga CCSF:s nya lokaler, ett aktivt svenskt affärscentrum i hjärtat av Paris, som blivit en viktig mötesplats och kontaktpunkt för det svensk-franska näringslivet. I den ljusa och öppna miljön, som speglar Sverige och gör vårt land ära, kunde man uppleva en stark tilltro till framtiden bland Handelskammarens medlemmar. År 1915 då Svenska Handelskammaren i Frankrike (CCSF) bildades i ett Frankrike som befann sig mitt i brinnande världskrig, krävdes också denna framtidstro för att fokusera på utvecklingen av de bilaterala handelsförbindelserna och göra allt som gick för att underlätta handelsutbytet, trots tidsepoken.

Min farfars far, Gustav V, och min farbror, Prins Bertil, har gjort mycket för att säkerställa de hållbara relationer som har förenat Sverige och Frankrike under århundradena, särskilt efter Marskalk Jean-Baptiste Bernadottes trontillträde år 1818. Självklart är jag själv djupt engagerad i att stärka dessa historiskt starka band, vilket mitt engagemang i Handelskammaren vittnar om, liksom min roll som dess Höga Beskyddare.

I den globaliserade och starkt konkurrens- och miljöutsatta värld vi idag befinner oss, är det vitalt att öka kontakterna, utveckla samförstånden och stärka strukturerna som kan leda utvecklingen framåt. Svenska Handelskammaren i Frankrike bidrar väsentligen i detta arbete genom att ställa sitt engagemang, betydande nätverk och sin värdefulla kompetens till företagens och samhällets förfogande.

Speciellt glädjande finner jag Handelskammarens skapande av Junior Chamber Club, JCC, för unga yrkesverksamma fransmän och svenskar mellan 25–35 år. Jag välkomnar också etableringarna av CCSF:s regionala närvaro i Rhône-Alpes och södra Frankrike. Genom dessa satsningar fördjupas och förstärks banden mellan våra länders näringsliv för framtiden.

Jag framför mina varmaste lyckönskningar och förhoppningar om fortsatt framgång för Svenska Handelskammaren i Frankrike de kommande 100 åren!

H. M. KONUNG CARL XVI GUSTAF

INLEDNING

UNDER UPPLYSNINGSTIDEN Lyste solen och nordstjärnan parallellt i det kulturella utbytet mellan Frankrike och Sverige och gav förebud om de privilegierade band som skulle finna sin förlängning i de ekonomiska relationerna.

Svenska Handelskammaren i Frankrike föddes mitt under brinnande första världskrig för att stödja de svenska företagen och utvecklingen av handelsförbindelserna mellan Sverige och Frankrike. 2015 firade Handelskammaren 100 år. Denna milstolpe i svensk-fransk näringslivshistoria vill vi markera genom att i denna bok ge en samlad historisk bild av de svenska företagens närvaro och mångfacetterade utveckling på den franska marknaden och det svensk-franska samarbetet.

Ett sekel med svenska företag och Svenska Handelskammaren i Frankrike är en spännande resa genom olika tidevarv med fokus på svenskt företagande och entreprenörskap i Frankrike och talangfulla drivande personligheter under det gångna århundradet. Vi finner att svensk företagsamhet då liksom nu präglas av stor kreativitet, mod och nytänkande. Vi ser exempel på svensk-franska samarbeten, framgångssagor som bygger på gemensamma värderingar, innovationskraft och ambitioner samt en positiv kombination av fransk ingenjörskonst och kultur med svensk öppenhet, pragmatism och effektivitet.

Genom publiceringen av denna bok vill vi skapa visioner och ge en utblick mot framtiden med historien som perspektiv. Vi vill uppmärksamma aktörer av betydelse för det svensk-franska handelsutbytet, belysa företagens utveckling i en ständigt föränderlig värld, förmedla råd och tankar från experter, lyfta fram möjligheter och utmaningar, samt berätta om Handelskammaren under de gångna hundra åren.

Inom ramen för en tidslinje från tiden kring Handelskammarens bildande 1915 till krigstidernas slut, efterkrigstiden 1975–1978, tidsepokena 1978–1995 och 1995–2015, speglas den svenska näringslivshistorien i Frankrike mot bakgrund av rådande ekonomisk-politiska och sociala situation och den vetenskapliga utvecklingen i världen.

Inledande avsnitt skildrar de långtgående svensk-franska vänskapsbanden, frihandels utveckling och tidiga internationella entreprenörskap. Avslutande kapitel belyser viktiga affärskulturella skillnader och pekar på nya affärsmöjligheter och strategiska utmaningar framöver.

Ett varmt tack till den svenska Kungafamiljen, svenska och franska företagsledare, ambassadörer och representanter för det officiella Frankrike och Sverige, näringslivsinstitutioner, konstnärer, artister, författare, journalister, handelskammarkollegor och vänner från Sverige och Frankrike som bidragit till Handelskammarens 100-årsjubileum och med idéer, kunskap, forskning, texter, bildmaterial och finansiering möjliggjort denna boks tillkomst.

Många framgångsrika kvinnor, män och svensk-franska företag är en del av vår Handelskammares historia som vilar på gemensamma kulturella, sociala och etiska värderingar och är garanti för sunda hållbara affärer. Vår huvudroll igår som idag är att engagera oss i aktiviteter som främjar ömsidig respekt och en utvecklad förståelse för våra respektive kulturer.

Vi hoppas att rikedom och styrkan i vår gemensamma historia skall tjäna som inspiration för framtida beslut och bidra till ett utvidgat samarbete mellan företag och entreprenörer i våra länder, samt en ökad svensk närvaro på den franska marknaden i den nya globaliseringens och digitaliseringens tidevarv.

GITA PATERSON
Styrelseordförande

Svenska Handelskammaren i Frankrike

1915—

—1945

34 EN KONTRASTERANDE HANDEL
FÖRE 1914

56 KRIGETS TVÅ SIDOR

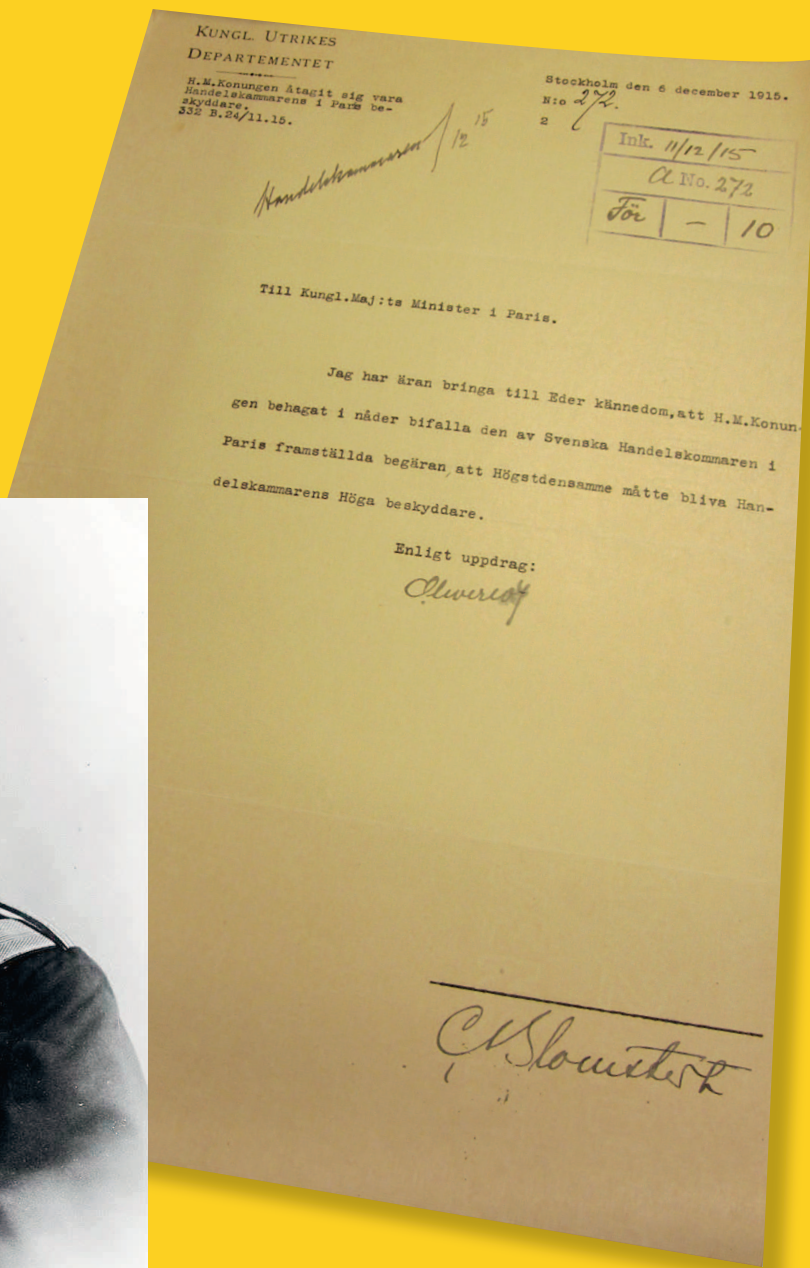
Födelsen av Svenska Handelskammaren i Frankrike

14 juni 1915

FÖDELSEBEVISET FÖR Svenska Handelskammaren i Frankrike bär datumet 14 juni 1915. Ett år tidigare, strax före krigsutbrottet, hade »Société suédoise« – en herrklubb till största delen bestående av svenska handlare och entreprenörer som bosatt sig i Frankrike och skötte affärerna därifrån – ett möte med landsmannen Louis Zettersten, då sekreterare i Svenska Handelskammaren i London. Inför den lilla kretsen i Paris, som redan då insett behovet av någon form av konsolidering, berättade Zettersten om hur hans institution fungerade och föreslog att en liknande handelskammare skulle bildas i Paris. Förslaget väckte livligt intresse, i synnerhet som vissa sedan krigsutbrottet, den 3 augusti 1914, gjort bedömningen att en sådan struktur skulle kunna fungera som ett skydd för den verksamhet medlemmarna av den blivande handelskammaren bedrev.

Kommittén som undersökt ärendet samlades så den 14 juni 1915 för att officiellt grunda »Svenska Handelskammaren i Frankrike«, anta stadgar och välja styrelse. John Ljunggren, dåvarande chef för dotterbolaget till Stora Kopparbergs Bergslag AB, valdes till Kammarens förste ordförande.

Inom ett halvår hade antalet medlemmar växt från 38 till 130. Nu kunde Handelskammaren också främja Sveriges intressen i dåtidens franska »kolonier och protektorat« och göra det möjligt för medlemmarna att utvidga verksamheten även till dessa områden.

H.M. Konungen blir Handelskammarens Höga beskyddare. En roll som först beviljades av Kung Gustaf V och sen övertogs av Kung Gustaf VI Adolf följt av vår nuvarande Kung Carl XVI Gustaf.

Alfa Laval

AR 1907 kom det första svenska dotterbolaget till Frankrike: Separator-tillverkaren Alfa-Laval. När företaget installerade sig i en fabrikslokal i Nevers 1947 kunde industriverksamheten starta. I dag har Alfa Laval France över 900 anställda fördelade på en försäljningsenhet och tre expertiscenter med fem produktionsanläggningar. 82 % av omsättningen i Alfa Laval France går på export. Försäljningsenheten ansvarar för Frankrike men också för 22 länder i Nord- och Västafrika.

AB Separator från början

Namnet Laval härrör från grundaren Gustaf de Laval, ingenjör av hugenottisk bakgrund och född 1845 i Orsa i Dalarna. Namnet Alfa kommer från de koniska skivor, som den tyske ingenjören Clemens von Bechtolsheim uppfunnit för att underlätta separationen av mjölkens olika beståndsdelar, ett patent som Gustaf de Laval köpte 1889 och som han skulle göra sig en förmögenhet på.

Eller snarare som borde ha gjort honom förmögen, men på grund av de många uppfinningar han ständigt höll på med hann han aldrig sköta sin egen ekonomi. Vid sin bort-

gång 1913 efterlämnade han 92 patent och 37 företag.

När AB Separator grundades 1878 lämnade Gustaf de Laval och hans affärskompanjon Oscar Lamm in patentansökan för separatorn, eller centrifugalseparatorn.

Det handlade om en förbättrad version av den ursprungliga idé som den tyske ingenjören Wilhelm Lefeldt utarbetat.

Efter att först ha använts industriellt för fiskolja i Norge var det inom jordbrukssektorn som varumärket skulle bli verkligt känt. Inte minst i Frankrike, där efternamnet »Laval« lätt kändes »hemtamt«. Berömmelsen berodde

Gustav Forssius (1899–1982)

Mannen som tog från tyskarna och gav till parisarna

AV GUSTAV FORSSIUS juridiska arbeten märks särskilt hans översättning av den svenska äktenskapslagen och den framträdande roll han spelade vid utarbetandet av en rad viktiga avtal mellan Frankrike och Sverige för enskilda och för företag, som det första avtalet om dubbelbeskattning, undertecknat den 24 december 1936. En mycket uppskattad julklapp av företagen. Som erkänsla för de insatser han dittills gjort för företagen ställdes en lägenhet i närheten av Triumfbågen till hans förfogande för resten av livet. Gustav Forssius var väl förtrogen med de svenska företagen, som han ofta varit juridisk rådgivare åt, likväl som åt Svenska Handelskammaren i Frankrike. När tyskarna tågade in i Paris var han styrelseledamot i åtta av dessa företag och ledamot i Handelskammarens styrelse. Forssius var också en av »fäderna« till Sverigehuset i Paris, vid sidan av bland annat initiativtagaren Axel Egnell.

Han blev svensk vicekonsul 1927, sedan konsul 1936 (mellan 1958 och 1970 var han generalkonsul), och det var i den egenskapen som han med skärpa försvarade svenska intressen. Han var verksam i Paris under hela ockupationen och när

Paris hotades av livsmedelsbrist under de kritiska dagarna före befrielsen lyckades han bland annat förhandla med den tyske kommandanten von Choltitz och förmå honom att låta de militära förråden komma parisarna till godo. När freden kom var hans kontakter inom fransk administration ovärderliga för svensk industri.

På det personliga planet utträttade Gustav Forssius och hans hustru Sonia ett föredömligt humanitärt arbete under kriget genom att öppna flera hem för barn som förlorat kontakten med sina föräldrar. Deras förening »För barnen i Frankrike« erhöll aktivt stöd av Sveriges statsminister Per-Albin Hansson och av kungafamiljen. I samarbete med Röda korset i Frankrike och den svenska avdelningen av Rädda barnen kunde 600 barn tas emot mellan 1942 och 1949. 1963 grundade paret Stiftelsen Gustav och Sonia Forssius för unga svenska konstnärer som kommit till Frankrike för att utveckla sina konstnärskap.

En hederskonsul får inget arvode, även om han skulle ägna hälften av sin tid åt denna verksamhet. Men 1976 beslutade svenska staten att, som ett undantag, bevilja Gustav Forssius en pension för »de storartade tjänster« han gjort sitt hemland.

HELENA HÖJENBERG

Gustav Forssius kom till Paris 1921 och tog juristexamen vid det nyinrättade Hautes Études Internationales. Han gjorde Paris till sin hemstad, juridiken till sitt kall och plikten att tjäna medmänskorna till sin levnadsregel.

I samband med det svenska statsbesöket i Frankrike 1980 överlämnar Kung Carl XVI Gustaf den årliga meritmedaljen som förlänats Gustav Forssius av Internationella handelskammarens svenska kommitté.

Nya aktörer

ME DE ROMFÖRDRAGET, UN DERTECKNAT den 25 mars 1957, skapades ramen för ett nytt efterkrigstids Europa med en första kärna bestående av de sex länderna, Belgien, Nederländerna, Luxemburg, Frankrike, Västtyskland och Italien. Ett ekonomiskt Europa med en tullunion och en gemensam marknad i syfte att främja fred. Storbritannien ville bevara sin suveränitet och sina frihandelstraditioner och letade efter ett alternativ till EEC. Man fick stöd av Sverige, »orubb- ligt fäst vid neutralitetspolitiken« som dåvarande statsministern Tage Erlander uttryckte det, speciellt som han oroade sig för att EEC skulle bli ett hot mot den svenska välfärdsmodellen.

I DECEMBER 1961 BESLUTADE regeringen att lämna in en ansökan om ett associeringsavtal med EEC med hänvisning till Romfördragets artikel 238, dvs en samarbetsform som uteslöt medverkan i beslutsprocessen.

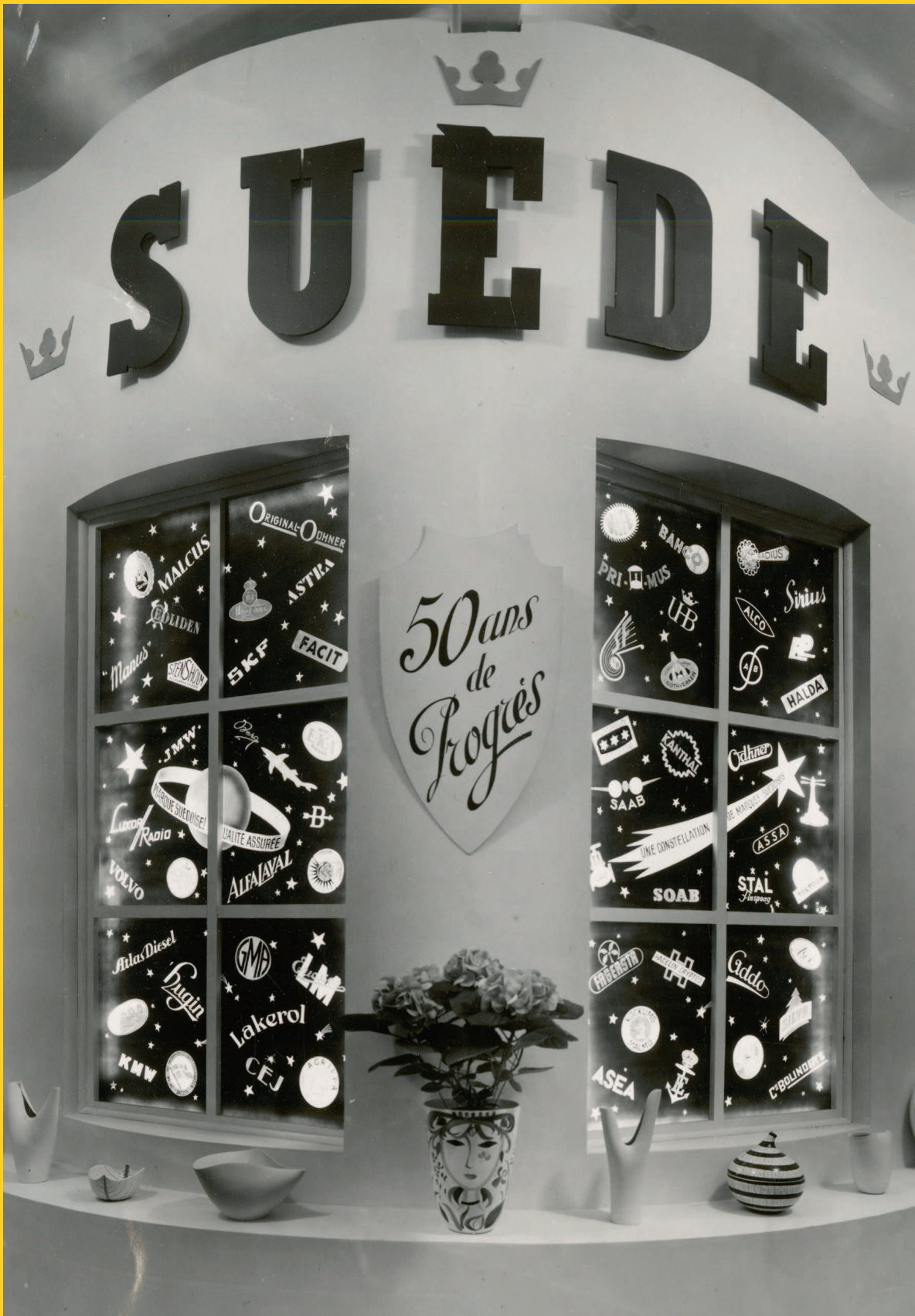
I själva verket hade svenska industriintressen, och inte vilka som helst, ända sedan återuppbyggnadsfasen inleddes i Frankrike, snabbt styrt kosan söderut, utan att invänta vare sig Romfördraget eller huruvida Sverige skulle ansluta sig – eller inte – till EEC.

Atlas Copco, närvarande sedan 1947 på den

franska marknaden, bidrog till återuppbyggnaden efter kriget med beprövade, synnerligen robusta redskap och maskiner, speciellt luftkompressorer, som har gjort namnet känt. Det är för övrigt dessa kraftfulla kompressorer som gett upphov till företagets andra identitet, den som vi känner i dag. 1956, köpte det som då fortfarande var Atlas Diesel (dieselmotor specialist, särskilt för marina ändamål) det belgiska bolaget Airpic Engineering NV där »Copco« är akronymen för Compagnie Pneumatique Commercial. Atlas Diesels verksamhet upphörde och företaget bytte namn till Atlas Copco.

Ett elitpar för SAAB på Monte-Carlo rallyt, 1964: Pat Moss, syster till Stirling, den legendariska Brittiska F1 racerföraren, och Erik Carlsson.

Kung Gustaf VI Adolf vid sin ankomst till Paris i maj 1963, för ett fyra dagars officiellt besök. Han välkomnas av den franske presidenten Charles de Gaulle och premiärminister George Pompidou.

Mellan åren 1971 och 1983 är det den berömde franska mode-designern Christian Dior som designar klädseln för flygvärddinnorna på det skandinaviska flygbolaget SAS.

April 1957: den 10 000:e Scania lastbilen är klar för export.

Den lilla bränslesnäla bilen introducerades i samband med den första oljekrisen: reklam för Renault R5.

SAMTIDIGT SOM TILLVÄXTEN fortsatte i de västeuropeiska ekonomierna – mot bakgrund av USA:s Vietnamkrig och vänsterorienterade marxist-leninistiska protester inspirerade av Kina, som majrevolten 1968 i Frankrike – skulle 1970- och 1980-talen medföra obehagliga överraskningar. Framgångarna för ekonomierna i Väst, inklusive Japan, var helt beroende av två faktorer: USA-dollarns stabilitet, den enda valutan som var konvertibel till guld efter Bretton Woods-avtalet, och billig energi i överflöd, dvs oljan.

Den ökande dollarvolymen över hela världen översteg vida USA:s guldreserver. I stället för att fortsätta att betala dollartillgångarna utomlands i guldmynt beslutade Washington i augusti 1971 att landets valuta skulle upphöra att vara konvertibel. I mars 1973 rasade systemet med fasta växelkurser samman. Den flytande dollarkursen ledde till ett omedelbart kursfall, vilket berövade OPEC, de oljeproducerande ländernas sammanslutning, som haft oljepriset knutet till dollarn, en del av intäkterna.

Svaret från de arabiska oljeproducenterna i Persiska viken blev politiskt. De skulle komma att använda Kippur kriget, den egyptisk-syriska offensiven mot Israel i oktober 1973, och det stöd USA gav den judiska staten, som förevändning för att slå till hårt. Priset per fat råolja höjdes med 70 % samtidigt som produktionen minskades med 5 % i månaden och en fem månaders embargo infördes på leveranser till vänner till Israel, USA och Nederländerna.

Kärnkraften räddningen för ekonomierna i Väst

För västvärlden blev uppvaknandet bryskt. Ändå fanns det ingen verklig brist. För industriländerna handlade det mest om en ekonomisk bestraffning, oljenotan bara växte. I slutet av år 1973 gick västvärlden in i en period av lågkonjunktur, med »en inflation som var svår att kontrollera, obalans i den internationella handeln, monetär instabilitet och brist på ekonomisk jämvikt«, som det hette i investmentbolaget Investors årsrapport 1974.

Ericsson

Återkomsten

AR 1987 ÅTERKOM Ericsson till den franska telekommarknaden efter att ha tagit hem »århundradets kontrakt« för tillhandhållandet av telefonväxlar, efter en hård kommersiell och politisk strid med de största internationella företagen. Nils Ingvar Lundin, som då var informationschef på Ericsson, kunde följa händelserna från första parkett.

Maximala perspektiv

Mitten av 1980-talet blev en avgörande tid i telekommunikationernas historia. Tekniken utvecklades snabbt för att tillgodose behov som växte exponentiellt. Man siktade då på en fördubbling det närmaste decenniet av »den största maskinen i världen«, det internationella telefonnätet. Och man talade om att det skulle finnas 10 miljoner mobiltelefoner vid millennieskiftet ... Prognoser som idag framstår som nog så försiktiga, särskilt vad gäller mobiltelefoni, där Ericsson kontrollerade 40 % av marknaden redan 1987.

Redan då hade Ericsson levererat sitt AXE-system till cirka 70 länder runt om i världen. Man siktade på att sälja dem till marknader i full expansion i Europa och USA som krävde

alltmer sofistikerade nätverk för att kunna överföra både samtal och data.

Föråldrade analoga system måste ersättas med digitala. Allt detta till priset av tunga och kostsamma investeringar både för kunder och leverantörer, men med investeringar på lång sikt och leveranser under flera år. Några år tidigare hade Ericsson tagit hem en stor order i Storbritannien och även i USA av fyra av de sju företagen inom Bell.

För de ledande på området var det livsviktigt att kontrakten handlade om stora volymer som kunde göra att de ökade kostnaderna för forskning och utveckling bar sig. Detta gällde än mer det »lilla« Ericsson från Skandinavien. Sektorn var ännu ganska uppsplittrad men en period av konsolidering stod för dörren. För

amerikanerna var det den europeiska marknaden som kampen gällde och för européerna handlade det i stället om att komma åt den nordamerikanska marknaden.

En lockande privatisering

I Frankrike kontrollerade Alcatel NV 84 % av marknaden. 1986 hade detta företag blivit tvåa i världen sedan moderbolaget, det mäktiga CCE (Compagnie Générale d'Électricité), förvärvat amerikanska ITT:s telekomdel. De resterande 16 procenten i Frankrike tillhörde CCT (Compagnie Générale de Constructions Téléphoniques), ITT:s gamla dotterbolag som förståtligats 1982 och därefter hållits under armarna av franska staten. En lösning hade kunnat bli en sammanslagning med något större företag, vilket också var vad socialistregeringen tänkte sig. Många

Carl Lidbom, Sveriges Ambassadör i Paris åren 1982–1992. Han spelade en viktig roll i de svensk-franska politiska relationerna och Ericssons återkomst på den franska marknaden.

var de som trodde att amerikanska AT&T, etta i världen – och som i Europa lierat sig med Philips för att bilda APT – skulle ta hem spelet, eftersom den socialistiske premiärministern

Laurent Fabius redan undertecknat en avsiktsförklaring.

Några månader senare, 1986, hade ett helt nytt läge uppstått sedan socialisterna vid parlamentsvalet förlorat majoriteten och en högerregering bildats under Jacques Chirac. »Hans främsta mål var nu att privatisera det François Mitterrand (som fortfarande var president) hade förståtligat«, säger Erik Belfrage, vid den tiden handelsråd vid Sveriges ambassad i Paris. »Den nye industriministern Alain Madelin hade öppnat

CCT-affären igen för ett nytt anbudsförfarande och därigenom kunde Ericsson komma tillbaka.«

En svensk på den franska bilmarknaden. På Place de l'Étoile i Paris: en Göteborgsregistrerad Volvo Amazon.

1995 förändrades strukturen inom SAAB-gruppen. SAAB-Scania-gruppen, som bildats 1969 genom fusionen mellan Scania-Vabis och SAAB, delades upp på två avdelningar, SAAB Automobil och Scania för lastbilar och tyngre fordon.

För att överleva i en värld av hård konkurrens när man är ensam är det bäst att hitta en partner. Ett försök gjordes att närma sig Volvo, men år 2000, då SAAB Automobil helt och hållet övergått i General Motors ägo, gick Volkswagengruppen in och köpte 18,7 % av Scantias kapital. Sedan maj 2014 är VAG nu enda ägare till det prestigefyllda märket.

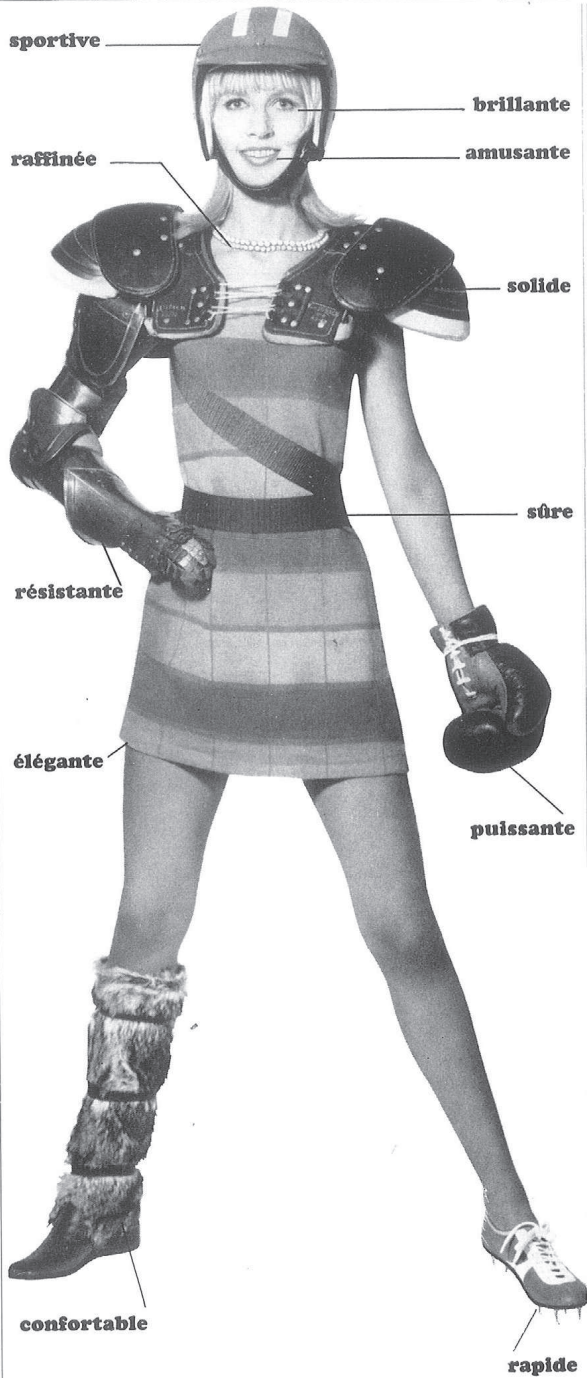
Volvo å sin sida började satsa på Frankrike 1958, vid lanseringen av 120 serien, den berömda personbilen Amazon. Den importerades av det svenska företaget Bolinder's France, som funnits i Frankrike sedan lång tid, och under många år hade showroom i Sverigehuset på Champs-Élysées.

Moderbolaget Bolinder-Munktell var en tillverkare av traktorer, båtmotorer, maskiner, osv. 1950 sålde Handelsbanken sina andelar i företaget till AB Volvo, som gjorde det till ett dotterbolag. BM Volvo blev namnet och man inriktade sig på maskiner för byggbranschen (den verksamhet som mycket snart kom att dominera) och skogsindustrin. 1973 döptes dotterbolaget om till Volvo BM AB. Några företagsköp senare, bland annat i USA, blev namnet 1995 slutligen Volvo Construction Equipment. Samma år köpte VCE franska Pel-Job, tillverkare av tunga grävmaskiner.

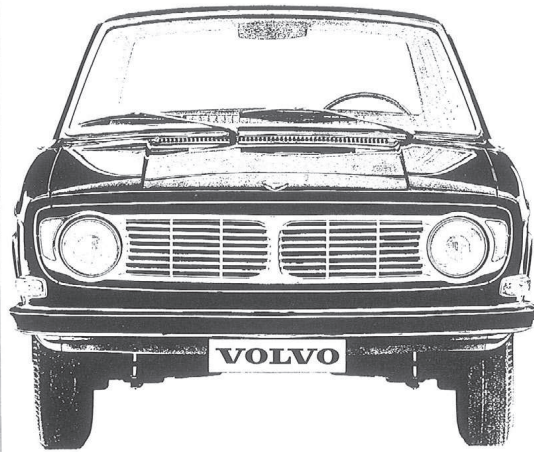
Volvo BM:s franska dotterbolag, Volvo-Bolinder SA, bildades 1964 med huvudkontor i Nanterre utanför Paris, ett år efter att man levererat de tre första långtradarna. Volvo hade således ingen annan representant i Frankrike än den som skötte importen. Men saker och

ting skulle förändras från 1971 då Pehr G. Gyllenhammar tog över ledningen för Volvo i Göteborg. Han hade drömmar om Europa för sitt företag och dem skulle han sträva efter att förverkliga. Han var intresserad av Frankrike. Det skulle också bli orsaken till att han 22 år senare lämnade Volvo.

...c'est la volvo 144

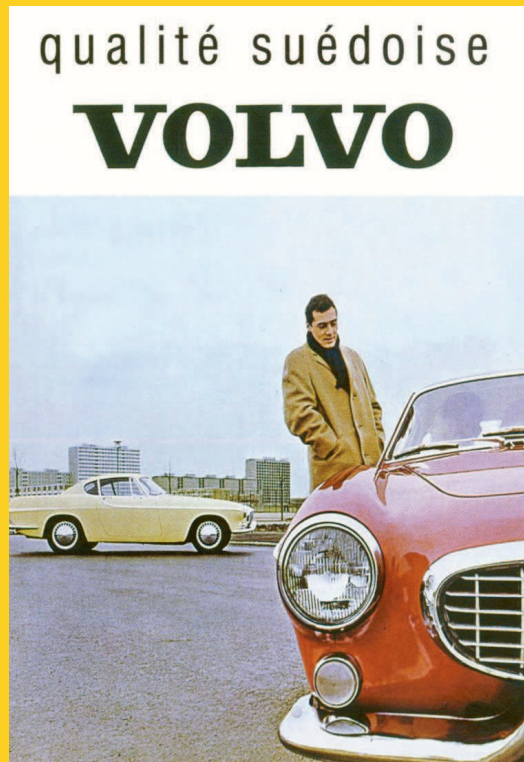

Les Suédois sont des hommes heureux.
Ils ont les Suédoises et la Volvo 144.
Les Suédoises, bien sûr, tout le monde en a entendu parler et leur réputation de charme et de beauté n'est plus à faire.
La Volvo, par contre, il reste encore des gens qui la connaissent mal.
Et pourtant les Suédois en sont presque aussi fiers que de leurs femmes.
Il faut avoir roulé « dans » l'hiver suédois pour savoir ce qu'est une voiture résistante.
Il faut avoir parcouru des milliers de kilomètres de routes verglacées pour savoir ce qu'est une voiture sûre.
Il faut avoir pris, tous les jours, des routes de montagne pour savoir ce qu'est une voiture puissante.
Il faut avoir conduit l'hiver, pendant des heures, sur les routes suédoises pour savoir ce qu'est une voiture confortable.
Mais, il suffit de rouler durant la belle saison sur n'importe quelle route pour savoir ce qu'est une voiture amusante et rapide.
Mais, il suffit de regarder une Volvo 144 pour savoir ce qu'est une voiture élégante et raffinée.
C'est parce que l'hiver suédois est très rigoureux (-35°), parce que les routes sont enneigées six mois par an, parce que les montagnes et les forêts couvrent les 2/3 du pays que les Suédois savent ce qu'est une bonne voiture et c'est pour cela qu'ils sont si fiers de la Volvo 144.
En choisissant la 144, vous aurez tous les avantages d'une voiture construite pour affronter le pire ; dans les conditions climatiques et routières de France, elle vous donnera le meilleur, au point qu'après des années d'usage, vous pourrez en toute sincérité affirmer que la Française idéale, c'est la Volvo 144.
Volvo vous propose une gamme complète de 10 modèles à partir de 14 900 F T.V.A. incluse.

Documentation et adresse du concessionnaire le plus proche sur votre demande à Volvo Bolinders S.A.
18 à 48 Av. François Arago 92-Nanterre Tél. 242 47-38

axe-publicité

la suédoise idéale...

Den stora svenska framgångssagan i Frankrike

IKEA ÄR, UTAN minsta tvekan, Sveriges »flaggskepp« nummer ett ute i världen. I Frankrike dominerar IKEA möbelmarknaden och framgångarna tycks aldrig upphöra.

IKEA-gruppen har en långvarig och nära relation med Frankrike. Alltsedan det första varuhuset öppnades 1981 har IKEA i genomsnitt öppnat ett nytt varuhus om året i Frankrike. Det franska företaget har idag drygt 10 500 anställda, varav 9740 arbetar i något av de 32 varuhusen eller med försäljningen på internet. IKEA i Frankrike har också tre köpcentrum, fyra distributionscentraler, ett center för kundkontakter och en tillverkningsanläggning. Detta har gjort IKEA till en av de största investerarna och skaparna av arbetstillfällen i Frankrike. Frankrike är IKEA:s tredje största marknad.

IKEA:s ankomst på franskt territorium innebar en omsvängning i de franska köpvanorna vad gäller möbler och tillhör till hemmet, men också i synen på svensk livsstil – och det svenska språket som finns på alla varuetiketter. Snygga möbler, smarta inredningslösningar, en oändlig varietet på utbudet och, inte minst, mer än överkomliga priser för lägre inkomstgrupper, som inte har råd med någon större investering. Tillkommer en skicklig marknadsföring och själva utformningen av IKEA:s varuhus ... för att inte tala om köttbullarna i restaurangen som snabbt blivit en favorit bland kunderna. En fenomenal succé från allra första början.

**DE IKEA. UN ÉVÈNEMENT
MEUBLEMENT DES FRANÇAIS.**

UNDER DE 20 åren mellan 1995 och 2015 genomgick Svenska Handelskammaren i Frankrike en omfattande förändring. Den sammanföll inledningsvis med den svenska ekonomins återhämtning och med att Sverige blev medlem i den Europeiska unionen den 1 januari 1995.

Ett bra samarbetsavtal

1996 undertecknade Svenska Handelskammaren i Frankrike och Exportrådet i Paris ett samarbetsavtal, som möjliggjorde en utveckling inom nya ramar där Exportrådets strukturer ställdes till gemensamt förfogande.

De ömsesidiga rollerna, den ena offentlig och integrerad i den svenska diplomatiska beskickningen i Frankrike, den andra privat, gjorde dem till ett kompletterande tandem till nytta för de svenska företag som ville etablera sig och utveckla sina affärer i Frankrike.

Tandemparet förblev även geografiskt sammansvetsat under många år, eftersom Handelskammaren flyttade med varje gång Exportrådet flyttade. Först låg högkvarteret på Boulevard Haussmann, sen på rue de Cléry och rue d'Uzès i Sentierkvarteret – just dit Kronprinsessan Victoria skulle komma för en praktikperiod. Det skulle dröja till september 2007 innan Handelskammaren flyttade in i egna lokaler och skapade sitt svenska affärscentrum i centrala Paris, alldeles i närheten av den gamla adressen på Champs-Élysées.

För Handelskammaren var alla dessa år en värdefull tid och ett tillfälle att förnya verksamheten och stärka identiteten. Genom sin roll som mötesplats för affärsutbyte och kontakter har registret av

Några av de inbjudna personligheter som deltagit i Handelskammarens aktiviteter : »Årets praktikant 2002«, Kronprinsessan Victoria, Michael Hallerström, SCA, Gita Paterson, Handelskammaren, Tomas Fellbom, Exportrådet, Peter Ling-Vannerus och Klas Eklund, SEB, samt Christine Lagarde, Frankrikes handelsminister och framtida chef för IMF.

Web Sweden och »IT-Visions«

I DECEMBER 1999 anordnade Sveriges ambassad och Handelskammaren en stor konferens i Paris med rubriken »IT-Visions, Internet och framtidens samhälle«. Gräddan av den fransk-svenska webbkulturen deltog, även unga gurus från svenska startups på väg att erövra världen. Glansdagar. Den omtalade Internetbubblan. Ett år senare, i december 2000, gick »IT-Visions 2.0 av stapeln«. Då var stämningen mer nyanserad och nästintill dyster. För under tiden hade bubblan brustit i spåren av boo.com-kraschen. Brustna illusioner hade satt sina spår. Men idag, med dryga 15 år i backspegeln, inser man att det fanns en hel del som var alldeles ypperligt i de förutsägelser som gjordes 1999. Är inte beviset för detta den nya generationen startups, årgång 2015, i Sverige, Frankrike och på andra håll?

DET ÄR I DECEMBER 1999. På väg in i ett nytt årtusende söks förstås det nya paradigmet, som kanske ska förändra våra liv. Och företagens. I Paris den dagen – den 13 december, en särskild dag för svenskarna, Luciadagen, ljusets högtid – var den stora konferenssalen på Hôtel Intercontinental fullsatt och svaret på frågan föreföll självklart: »internetrevolutionen« hade kommit, påtaglig och bärare av alla löften.

Under rubriken »IT-Visions, Internet och framtidens samhälle« hade ett stort antal prominenta svenska och franska företrädare samlats på podiet. Det var aktörer och experter, chefer för stora företagsgrupper eller aktivister från olika startups ... Alla kom för att utbyta åsikter och erfarenheter om denna revolution som fortfarande bara befann sig i sin linda, tillföra nydanande visioner och förslag på vägar framåt. Samt granska de stora aktuella frågorna

Den första fransk-svenska »IT-visions« konferensen, den 13 december 1999, på Hôtel Intercontinental i Paris. I mitten, Sveriges ambassadör Örjan Berner, motorn i arrangemanget av konferensen, och några av de stora svenska namnen inom IT-Sverige, bland annat Christer Sturmark (Cell) och Jonas Birgersson (Framfab).

H&M

Mode inom räckhåll för alla

DEN 25 FEBRUARI 1998 var uppmärksamheten stor när H&M öppnade sitt första varuhus i Frankrike; på 88 rue de Rivoli i Paris. Frankrike blev därigenom den tolfte europeiska marknaden för den svenska klädjätten. 2015 finns 212 butiker i Frankrike, som därmed är femma på H&M:s världskarta, efter Tyskland (447 butiker), USA (370), Kina (290) och Storbritannien (253).

ÖPPNANDET AV DETTA första varuhus hade föregåtts av en enorm reklamkampanj. Och tillströmningen blev otrolig och kön på trottoaren utanför var oändlig de kommande dagarna.

Butiker med bra läge i prestigefyllda kvarter, kläder som färskvaror, hela tiden förnyade och till låga priser som genererar en hög omsättning: det kommersiella konceptet har inte förändrats sedan grundaren, Erling Persson, öppnade den första butiken, i Västerås 1947.

H&M idag handlar om 3 600 varuhus i 59 länder runt om i världen. Där ingår också märken som är självständiga från H&M: COS (en tidlös stil snarare än modebunden), Monki (ultratrendigt), Weekday (stark betoning på

design), CheapMonday (alternativt streetwear) samt & Other Stories (accessoarer för alla, kosmetika och designspecialiteter). Det som har förändrats är att alla varor nu går att köpa på nätet.

Paris stad försökte in i det sista hindra H&M från att etablera sig på Champs-Élysées, av rädsla för att ytterligare ett lågprismärke skulle bidra till att trivialisera den världsberömda avenyn. Den 6 oktober 2010 kunde H&M ändå öppna sitt flaggskepp på tre våningar med all önskad effekt.

Lyx till låga priser

Genklang kan man också tala om när det gäller H&M:s årliga kreatörskollektion. I slutet av 1990-talet hade H&M fått ytterligare en

En viktig dag för H&M, invigningen av paradbutiken på Champs-Élysées den 6 oktober 2010.

Annika Levin Wallenberg och Jacob Wallenberg, chairman Investor AB.

Jill och Allan Huldt, CEO för ABB France (2003–2010) och ordförande för CCSF Rhône-Alpes.

Helena och Frank Belfrage, kabinettssekreterare på Sveriges utrikesdepartement (2006–2014).

Veronika Wand-Danielsson, Sveriges ambassadör i Frankrike, och Christian Danielsson, generaldirektör vid Europeiska kommissionen.

6 januari

Invigning av Jubileumsåret på Palais Garnier

Jacques Lapouge, Frankrikes
ambassadör i Sverige.